

El Piec de l'empleat públic

RAMBLA DEL RAVAL, 29-35, 3ª PLANTA. BARCELONA

UGT RESPON 932956251

ugtgeneralitat

www.ugtgeneralitat.cat

Hivern 2013

@ugtgeneralitat

ugtrespon@catalunya.ugt.org

**ideal per a empresaris aficionats
al "pelotazo" que vulguin fer negoci
amb les necessitats públiques**

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

estudi pàg 3

Estudi comparatiu d'empleats públics a Catalunya, de la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol i empleats públics internacionals.

el tema pàg 6

És necessari un canvi, un "reset" del sistema.

el deute pàg 7

Els treballadors públics estem pagant el deute públic i els interessos de la Generalitat de Cat.

alternatives pàg 9

Sí, hi ha alternatives a les retallades.

baixes per IT pàg 11

Baixes per IT. Quan el bon treball i la insistència donen fruits.

privatitzacions pàg 12

Per la dignitat dels serveis públics.

relaxació pàg 14

Com ens podem tranquil·litzar en cinc minuts?

serveis pàg 14

Descomptes a l'afiliat.

opinió pàg 15

-Jo vull sortir d'aquesta!!!
-Pagues extres 2013

Us imagineu manifestacions amb més de 200 mil treballadors i treballadores? Quin govern ens podria seguir degradant?

Aprofitant la crisi, el poder polític i econòmic està buscant la manera de crear una Administració semblant a una gran empresa privada que obté un ampli marge de benefici a costa de tenir els seus treballadors amb unes condicions laborals degradades al màxim. Després de la bombolla immobiliària encara queda una altra bombolla, la de fer negoci amb les necessitats públiques més essencials: sanitat, educació, serveis socials i serveis públics en general. Si hi afegim que aquest nou negoci es finança amb diner públic, podríem parlar de "la mare de tots els pelotazos".

En aquesta línia de privatització estan treballant "de la maneta" el govern del sr. Mas i el govern de Madrid. Tan enfrontats que semblen en altres aspectes, resulta que amb això de liquidar la Funció Pública i privatitzar els serveis públics pensen igual.

A nivell estatal s'està treballant en la modificació de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic; i quan hi hagi reforma constitucional, s'aprofitarà per tocar aspectes que defensen una Funció Pública independent del poder polític.

L'actual govern "retallador" d'aquí no li posarà cap problema competencial, ni ideològic, ni de cap mena. Poder acomiadar lliurement funcionaris és el següent pas.

El govern de la Generalitat recentment ha creat una comissió d'experts, amb "tufillo" d'escola de negocis i de món estrictament empresarial, buscador de "bombolles de negoci", que farà l'estudi de l'Administració "pública" que necessita Catalunya.

Els empleats de la Generalitat de Catalunya estem rebent de dos fronts. De l'Estat rebem un pessim finançament, és cert. Però el govern de la Generalitat disposa d'un pressupost anual de gairebé 40 mil milions d'euros, quantitat suficient per tenir una manera pròpia de tractar els treballadors i els serveis públics catalans. Són plenament responsables i culpables de la nostra situació actual, els uns i els altres. Nosaltres estem enmig, rebent bufetades per totes bandes i ja n'estem farts. **Estem cabrejats!**

Si que hi ha alternatives a les retallades salvatges (mireu la nostra web utggeneralitat.cat). UGT les està explicant i el govern ens les està silenciant. Toca resistir, no rendir-se, però sobretot lluitar, mobilitzar se i denunciar. Cal convèncer el company o companya que creu que no hi ha res a fer i dir li que si ell o ella hi és a cada mobilització, sí que podem.

A la Generalitat de Catalunya i als seus organismes i empreses encara són més de 200.000 els que hi treballem. Us imagineu manifestacions amb més de 200 mil persones, que és el que som? Quin govern ens podria seguir degradant?

Ens estem jugant molt més que el drama que suposa que ens robin novament una paga extra o que ens retallin permisos. **Ens hi va el futur!!!**

Xavier Casas

Responsable del Sector de la Generalitat de la FSP-UGT

crèdits

El Plec

Rambla del Raval 29-35
08001 Barcelona

Direcció i coordinació

Albert Garcia
Kati Zapata

Correcció Lingüística

Irene Rodrigo

Equip de Redacció

Xavier Casas, Albert Garcia, Paloma Olavide,
Alex Madariaga, Alex Diaz, Mar Mayos, Xavier
Martinez, Quim Frias, Joan Carles Masip, Frank
Garcia, Esteve Sánchez, Gemma Morales

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

ESTUDI COMPARATIU D'EMPLEATS PÚBLICS A CATALUNYA, DE LA RESTA DE COMUNITATS AUTÒNOMES DE L'ESTAT ESPANYOL I D'EMPLEATS PÚBLICS INTERNACIONALS

un quadre comparatiu per Autonomies amb una doble variable de valoració(2): 1. Empleats públics respecte del total de la població ocupada; 2. Nombre d'empleats públics per cada 1.000 habitants.

Presentació.

En primer lloc, el present article té per objecte l'estudi quantitatiu dels empleats públics a Catalunya en relació amb els treballadors públics existents a la resta de les Comunitats Autònomes. En segon lloc, farem aquesta mateixa comparativa a nivell internacional.

Respecte als empleats públics de Catalunya - resta de Comunitats Autònomes, per evitar xifres contradictòries, ens basarem en les dades de què disposem a juliol de 2011(1). A partir d'aquestes dades, considerant les posteriors reduccions de personal, estatals per una banda, i de Catalunya per altra, els hi presentarem les conclusions actualitzades.

Com veiem, el gràfic anterior presenta unes diferències molt destacades en quan al nombre de empleats públics respecte dels ocupats. La proporció més baixa la presenta Catalunya, amb un 10%, seguida de Balears, València, Euskadi i Navarra. Extremadura, amb un 25,4%, és la Comunitat Autònoma amb més pes públic respecte de l'ocupació general. A continuació trobem Castella-Lleó, Andalusia, Canàries i Castella-La Manxa. La mitjana estatal és d'un 15,2%. Quines conseqüències podem extreure d'aquestes xifres? Doncs que a Catalunya, el pes dels funcionaris respecte dels ocupats és un 34,2% inferior que la mitjana estatal i un 165,1% més baixa que a Extremadura.

Estudi comparatiu.

D'inici, per il·lustrar aquesta matèria, hem elaborat

A la comparativa anterior també podem observar que a la variable empleats públics per cada 1.000 habitants és Extremadura la Comunitat Autònoma que més puntua amb 85,3, seguida de Castella-Lleó, Aragó, Canàries, Madrid i Castella-La Manxa. A l'extrem oposat trobem Catalunya, amb 40,7, i a continuació València, Euskadi, La Rioja i Navarra. La mitjana d'empleats a l'Estat Espanyol per cada 1.000 habitants és de 56,6. Per tant, respecte de la relació dels empleats públics per cada mil habitants, Catalunya es troba un 28,0% per sota de la mitjana estatal i 150,6% inferior que a Extremadura.

Queda clar que, si alguna Comunitat Autònoma no està funcionalment sobredimensionada és Catalunya. Té els índex de treballadors públics més baixos, amb diferència, respecte de la resta de Comunitats Autònomes.

COMUNITATS AUTÒNOMES	EMPLEATS PÚBLICS -POBLACIÓ OCUPADA	EMPLEATS PÚBLICS - 1.000 HABITANTS
CATALUNYA	10.0%	40.7
BALEARS	11.8%	53,8
EUSKADI	12.1%	51,5
VALÈNCIA	12.2%	44,9
NAVARRA	12.6%	53.7
LA RIOJA	13.0%	52,8
CANTÀBRIA	13.9%	56,8
GALÍCIA	14.2%	55,1
MADRID	15.3%	65,9
ASTÚRIES	15.4%	56,4
MÚRCIA	15.4%	58,4
ARAGÓ	17.1%	69,4
CAST-MANXA	17.2%	63,2
CANÀRIES	17.6%	64,8
CAST-LLEÓ	17.8%	69,8
ANDALUSIA	18.2%	59,3
EXTREMADURA	25.4%	85,3

Aquestes dades comparatives són totalment extrapolables a finals de 2012. Recordem que a nivell estatal, entre juliol de 2011 i juliol de 2012 el conjunt de les autonomies van disminuir en 17.336 el nombre de funcionaris interins. Això significa una reducció gairebé del 6,9%.

A Catalunya, en el mateix període, aquesta xifra es tradueix en una reducció de 2.163 interins, el 7,9%. I la mateixa proporció es manté en quan a la disminució total d'empleats públics (funcionaris, personal laboral...). Per tant, a finals de 2012, gairebé totes les Comunitats Autònomes continuen mantenint les mateixes posicions que ocupaven al juliol de 2011. Sens dubte, de tot l'Estat Espanyol, és Catalunya la que continua tenint un pes públic molt més baix respecte de qualsevol de les variables a valorar.

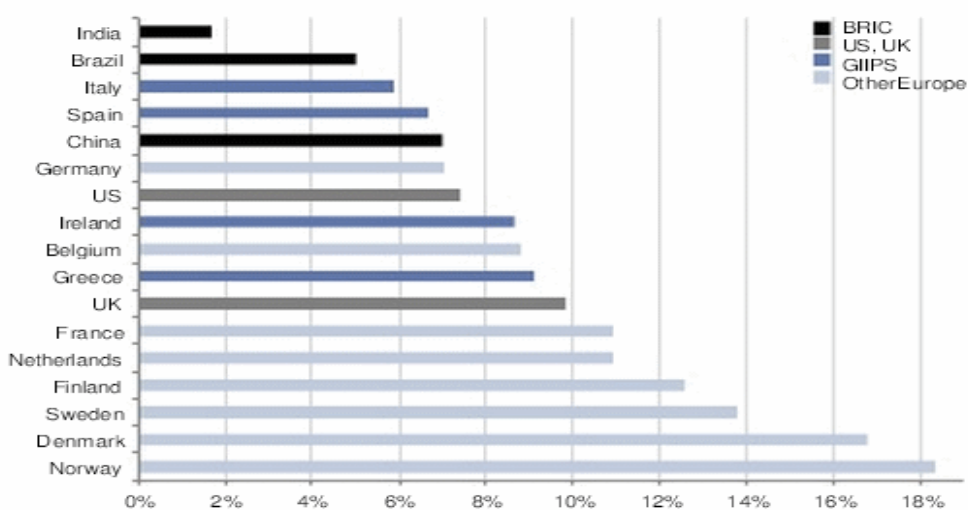
Una altra dada rellevant a Catalunya: entre gener de 2011 i novembre de 2012, la disminució d'efectius públics via acomiadaments, jubilacions sense cobrir(3)... o per polítiques de reducció de salari i sou ascendeix a 6.800 treballadors. Si afegim les retallades en empreses i organismes públics en general, la xifra s'aproxima al 10%. Una mitjana en torn a 10 acomiadaments diaris!, malgrat l'escassetat d'efectius.

Anem a analitzar, ara, quin és el pes dels treballadors públics en d'altres països respecte de les mateixes variables abans analitzades: nombre d'habitants i nombre de població ocupada. Si observem quin és l'índex dels empleats públics sobre el total d'ocupats a nivell internacional(4), tenim que l'Estat Espanyol es troba a més de dos punts per sota de la mitjana europea, entre 17 i 10 punts menys que els països amb l'índex més alt (Noruega, Dinamarca, Suècia, França...) i a l'alçada de Portugal. A

“de tot l'Estat Espanyol, és Catalunya la que continua tenint un pes públic molt més baix”

The size of the state

Number of public sector employees to the general population (%)

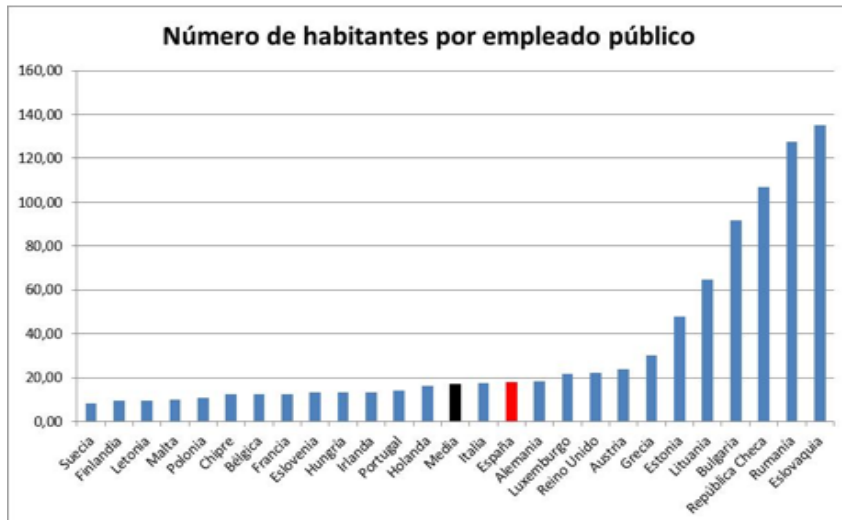
Per confirmar les dades exposades podem veure el quadre adjunt que ens mostra la variable *nombre d'empleats públics en relació al total de la població* (5)

Source: International Labor Organization, UN.

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

A continuació, presentem un quadre amb l'indicador *nombre d'habitants per empleat públic*. (6)

Conclusions.

Tenint en compte, com ja hem vist, quina és la situació de la mitjana d'empleats públics catalans per habitants i per ocupats en relació a l'Estat Espanyol, queda clar que Catalunya es troba a la cua d'Espanya i d'Europa, amb una xarxa de personal, com es pot veure als gràfics, al nivell dels països europeus menys desenvolupats. De la informació aportada podem concloure, sense por a equivocar-nos, que Catalunya és la Comunitat Autònoma que menys empleats públics té per habitant, i on la relació entre treballador públic-total població ocupada és més baixa. Si Espanya, sobre població activa, manté una taxa d'empleats públics de les més baixes d'Europa, a Catalunya aquesta xifra encara es redueix més.

Sembla que l'estalvi públic català obligat per la crisi, com diuen els polítics, i derivat de la mala gestió pública, la corrupció, la política bancària... com diuen la majoria d'analistes estrangers, només té un protagonista: l'empleat públic. Empleat públic que, per altra part, no ha generat la crisi ni ha tingut la més mínima participació, sinó que, com veiem, s'ha convertit en un mer instrument per aconseguir equilibrar el dèficit públic mitjançant contínues retallades retributives. No en va, els empleats públics acumulen una pèrdua del poder adquisitiu del 23% des que la seva situació va començar a ser "racionalitzada"(7). A Catalunya, aquesta "racionalització" se situa per sobre del 30%.

Però, tal com està succeint a l'actualitat, quina és la conseqüència si disminuïm la dotació de personal? La resposta és obvia: rebaixem la qualitat en la prestació dels serveis públics... És aquesta l'excusa per començar, o més aviat per continuar, externalitzant i privatitzant aquests serveis? Però, és això el que volen la majoria dels catalans?

L'Administració no són els treballadors públics, ni les escoles, ni els cotxes de bombers, ni els hospitals...Ni molt

menys els polítics. L'Administració és l'eina mitjançant la qual l'Estat compleix l'interès general, concepte íntimament relacionat amb el de serveis públics. Però, tant els empleats públics, com les escoles, com els cotxes de bombers, com els hospitals són indispensables per complir dignament i amb compromís social aquest interès general i aquests serveis públics. Especialment són necessàries les persones.

Finn Kydland, premi Nobel noruec d'economia, afirma que *un país és el que no canvia després de que canviï el Govern*. I ens hauríem de preguntar: I com ho farem sense empleats públics professionals i independents? I quan canviï un govern, el que el substitueixi, li donarà la concessió de la gestió dels serveis de sanitat, educació, seguretat... a noves empreses privades que siguin "afins"? És necessari aquest buidament de la prestació del serveis bàsics? És aquest el model d'Estat que volem?

1-Boletín estadístico del personal al servicio de las administraciones públicas" i Informe PIMEC nombre: 5/2012.

2-A vegades s'utilitza el percentatge empleats públics-habitants, o empleat públics-població activa per crear un estat d'opinió: quans menys empleats públics hi ha en un país més sa és aquest país. Aquesta afirmació és tendenciosa i només respon a un desig d'estat neoliberal i no social. Un o altre posicionament obeeix, únicament, a una opció política: gestió directa o indirecta dels serveis públics. Es tracta d'escollir entre una sanitat, educació, seguretat... gestionada públicament o per l'empresa privada. Es tracta d'escollir entre Suècia o Finlàndia, o entre Romaniaa o Eslovàquia, tal com es pot veure a les dades presentades.

3-Banc de dades d'ocupació Pública. Secretaria d'Administració i Funció Pública de la Generalitat de Catalunya.

4-Font: Informe PIMEC 5/2011: OCDE (2011)

5-Font: Organització Internacional del Treball de les Nacions Unides.

6-Font: elpais.com

7-Santiago Niño Becerra http://lacartadelabolsa.com/leer/articulo/reduccion_de_plantillas

ÉS NECESSARI UN CANVI, UN "RESET" DEL SISTEMA.

Que estem assistint al final d'un cicle, avui és un fet innegable. Tots recordem allò de la "desacceleració" que afirmava al seu dia el govern anterior, tractant d'amagar una crisi que tothom es resistia a acceptar com a una reali-

tat innegable.

El canvi de govern i les falses promeses esgrimides per aquells, que amb l'únic objectiu d'assolir el poder, feien a la ciutadania, ara resten oblidades i només perviuen al record en les hermetiques.

Ens diuen que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats i que ara més que mai, cal un esforç per part de la ciutadania que és la veritable culpable de la crisi econòmica. L'engany al que han sotmès a la població transformant el que la causa-efecte és del sector privat al públic i no al inrevés, ha servit de justificació per fer pagar la crisi als que només hem estat espectadors de la borbaxera especulativa d'aquest país.

Aquesta onírica situació de bonança,

on els mercats, entitats financeres i poder polític han fet el seu particular agost, ara demana una desmesurada austeritat i sacrifici. Si tenim en compte que gairebé tres quarts de la població sobreviu amb poc més de mil euros, després d'impostos i cotitzacions a la Seguretat Social, és evident que la sagnia a la que es sotmet a la societat esdevé en una perillosa hemorràgia que amenaça, cada cop més, amb una fallida sistèmica.

L'elit politico-financera, entretant, aliena al patiment de gran part de la població, continua vivint en un món reservat a una minoria on les dificultats financeres tenen l'entrada vetada. Cal dir, com ja ho va fer SI en seu parlamentària que "Els sous dels nostres diputats, van des dels **37.143, 12 euros anuals**, que és el mínim, fins als més de **100.000 anuals**, depenent del diputat. A més i per si no fos suficient, es cobren suplementes per càrrecs addicionals així com complements de més de **20.000 euros anuals** per desplaçaments.

Algú creu que es pot tenir una Administració de qualitat amb uns salaris que són dels més baixos d'Europa? Creieu que els nostres polítics realment pateixen la crisi?

Com a exemple d'austeritat afegir que a França entre 2007 i 2011, els treballadors públics van augmentar un 19% del seu salari, i que Alemanya, líder i promotora de les retallades exigides als seus socis europeus, puja un 6% el salari dels seus treballadors per tal de ajustar-los als del sector privat.

Per concloure només afegir que si tenim en compte que l'administració europea paga a un subaltern, sense càrregues i de nacionalitat Belga (els d'altres països encara cobren més) uns 2.500 euros i a un director polític 17.000, tenint Catalunya la pressió fiscal més alta d'Europa, és obvi que la caiguda a l'abisme és inevitable. Vist l'escenari futur que se'ns ve a sobre, potser serà bo reflexionar sobre la pregunta que ens poden fer demà els nostres fills: "i tu papà no vas fer res?"

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

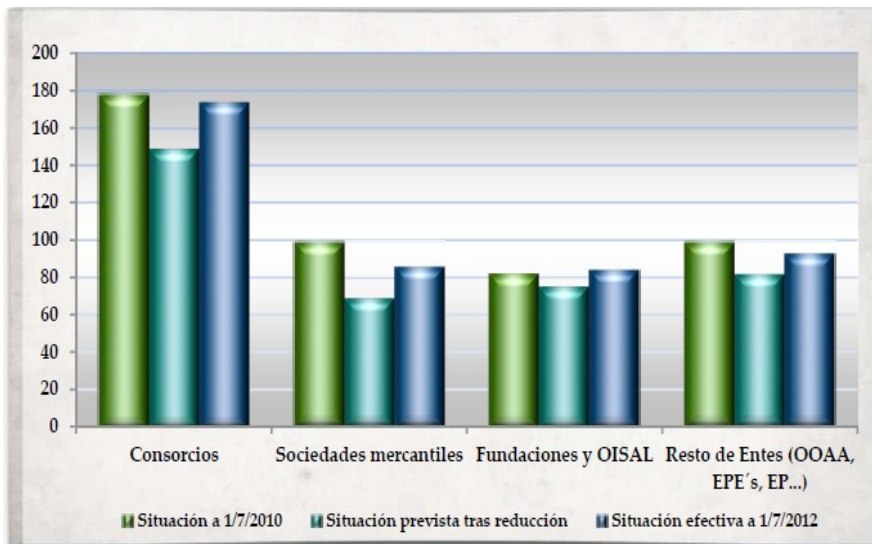

ELS TREBALLADORS PÚBLICS ESTEM PAGANT EL DEUTE PÚBLIC I ELS INTERESSOS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

D'un informe sobre la reordenació del sector públic autonòmic del Ministeri d'Economia i Administracions Públiques de l'Estat, amb dades que van del 2009 al juliol 2012, s'extreuen varies conclusions escandaloses:

1.- Encara queda molt per apropar-se a la reordenació del sector públic que es va acordar al 2010 sobre la sostenibilitat de les finances públiques, un pla de racionalització 2010-2013 de les estructures i els seus sectors públics, administratiu i empresarial, amb l'objectiu de millorar l'eficàcia i reduir la despesa pública. El pla incloïa una reducció de 83 entitats i només se n'han reduït 21, al juliol de 2012.

Tenim unes 430 entitats, si comptem uns 3 directius

3.- En matèria de personal, en 2010 s'observa la reducció del pes de l'Administració General i els seus organismes a favor de la Resta d'Entitats (OOAA, EPE's...)

per cada una d'elles ens dóna un total d'uns 1.290 directius que viuen per sobre de les seves necessitats.

Per exemple, tenim el Centre d'Estudis d'Opinió, que va licitar el 7 de gener un servei amb aquest contingut "Acord marc de serveis per a la realització d'estudis d'opinió d'interès de la Generalitat" per un import de 2.623.000.00€. Quina és la seva tasca si contracta a un altra empresa privada per a la realització d'estudis d'opinió per un mòdic preu?

Per què 8 organismes diferents de gestió de residus, 3 de temes arqueològics o 23 de temes urbanístics?

La gràfica d'altres entitats que inclou l'informe és per riure o, millor dit, per plorar. A 1.7.2012 han baixat molt poc les barretes respecte dos anys enrere i, fins i tot, la de Fundacions i Organismes Institucionals Sense Ànim de Lucre (OISAL) és més alta (amb la muntanya d'alt personal directiu que comporta).

2.- La despesa no financera ha procedit a concentrar-se a l'Administració General en detriment de tota la resta d'organismes (Consortis, Societats Mercantils, Fundacions, Organismes Institucionals Sense Ànim de Lucre, Organismes Autònoms, Empreses Públiques Empresarials...)

I que vol dir això? Que la despesa no financera de l'Administració General (inclou les despeses de funcionament, de prestació de serveis públics, i de les transferències a altres entitats majoritàriament) ha augmentat per pagar-la. O sigui, han crescut les transferències de diners a tots els organismes i ens que depenen de la Generalitat i també han pujat els interessos del deute.

Aquí tenim ben poca cosa a aclarir, nosaltres baixem de salari i de número de llocs de treball i els altres organismes puguen, no se sap si de salari i de llocs o si de les dues coses.

4.- La despesa de personal unitari (per persona) creix del 49.020 € al 2009 a fins a 55.050€ anuals al 2011 (últim any amb dades salarials).

Com és que ha crescut?

Si la despesa ha pujat malgrat que al 2011 al nostre sector general van desaparèixer 1.522 llocs de treball i també vam patir reduccions salari-

5.- El deute financer i comercial de l'Administració General s'ha incrementat 6,3 punts percentuals, degut a l'increment registrat al 2011 en el deute financer a curt termini.

El deute financer i els seus interessos creix i creix i creix i creix i creix...

(Les dades dels punts 2, 3, 4 i 5 les podeu veure al quadre inserit al final de

les nostres llars.

El Govern no sembla que vulgui, o sàpiga buscar, altres vies per millorar els comptes públics que no sigui ficar la mà a la fàcil i accessible butxaca dels seus treballadors, o privar de serveis bàsics als ciutadans, dels quals també nosaltres en formem part. Ja és hora que el govern dels millors es posi les piles per trobar solucions que no deixin tirades pel camí a les persones.

És el moment de fiscalitzar els comptes d'aquest altre sector públic, absorbidor d'amics i familiars de poderosos, que no ha de rendir comptes malgrat que reben diners públics (fa por imaginar el que pot aparèixer quan per fi es destapi tot).

Els treballadors públics ja hem, i encara estem, contribuint prou. Ja toca que ho facin els que més poden: els lladres que s'han agenciat el que no és seu, els que tenen les rendes més altes, les grans fortunes, les grans empreses i especialment els bancs que han de retornar part del que se'ls ha regalat. No estem disposats a aguantar més esforç per culpa d'uns governs miops que no l'han vist arribar i d'una panda de mangants que han deixat el país erm. Per aquí ha passat Atila arrasant-ho tot al seu pas i nosaltres podem donar-li en el seu punt feble. Si no plantem cara no s'aturaran. Hem de denunciar i treure a la llum pública totes les irregularitats, els amiguismes, els abusos i el malbaratament de recursos que passen d'amagatotis per les nostres mans.

HEM DE DIR PROU!

Concepto / Ámbito	2009	2010	2011
Gasto no financiero (% sobre el Total)			
Administración General	37,2	38,7	40,0
OO.AA. y EE.PP. consolidan	35,4	32,6	33,1
Universidades	3,8	4,3	4,0
Resto de entes	23,5	24,3	22,8
Personal (% sobre el Total)			
Administración General	52,5	51,4	n.d.
OO.AA. y EE.PP. consolidan	18,0	17,4	n.d.
Universidades	12,4	12,5	n.d.
Resto de entes	17,1	18,7	n.d.
Otros datos de personal (miles de €)			
Gasto de personal unitario	49,02	49,22	55,05
Deuda financiera y comercial (% sobre el Total)			
Administración General	68,6	72,0	74,9
OO.AA. y EE.PP. consolidan	0,0	0,0	0,0
Universidades	0,0	0,0	0,0
Resto de entes	31,4	28,0	25,1

als, on han anat a parar aquests diners? l'escrit) Als salaris dels alts càrrecs d'aquestes altres entitats...?

A l'informe no surt el 2012, però també ens preguntem què ha passat amb els diners dels 4428 llocs destruïts aquest any (una mitja de 12 llocs diaris), suposem que han marxat al mateix lloc.

Els nostres salaris no tenen capacitat per absorbir la progressió, aparentment infinita, del deute i del creixement de les despeses de les altres entitats públiques, és més, amb penes i treballs podem absorbir les factures mensuals de

Sí, hi ha alternatives a les retallades

El Govern dels Millors ha tornat a retallar per la base i no pel pinacle de la piràmide de l' Administració Pública de Catalunya. De nou ha utilitzat la fórmula més ràpida i més dolosa: retallar als treballadors públics catalans. I és que no ens hauria de sorprendre que el Govern dels Millors ho fes perquè per ara el més fàcil per a ells es retallar en el Capítol I, nòmines i personal, perquè els treballadors públics catalans som captius de les decisions d'un Govern que encara que diu que vol preservar l' Estat del Benestar, vol que no es toqui el moll de l'os dels serveis bàsics d' aquest Estat del Benestar a la realitat no ho fa ni creu ell. I diu defensar la carta de serveis a la ciutadania però no fa més que aplicar la seva recepta d' "austeritat" per als de sempre: la ciutadania i els treballadors públics. No s'ha plantejat fer un veritable esforç d'equilibrar les retallades i donar exemple amb aplicació de mesures a l' Administració VIP, composta d'alts càrrecs polítics, directors generals d'empreses públiques, assessors de formació política als Govern, eventuais diversos escollits per fidelitat o orbitant en la formació en el Govern, o d'altres VIPs d'entitats públiques diverses i similars.

I és que un **treballador públic mitjà, de carrera o personal laboral fix ha perdut de 2010 a 2013 al voltant d' un 20,78% de la seva massa salarial**. Si li apliquem l'IPC de Catalunya d' aquests anys i les diverses retallades de reduccions salarials ha perdut el 15%. A l'aturada del Pla de Pensions -0,30%, a l'aturada de la Productivitat -1,25%, de la retallada a la meitat del Fons d' Acció Social -0,80% i la pèrdua de la tarja menjador. **Si aquest treballador públic fos funcionari interí amb l' aplicació d'una pèrdua salarial del 15% arriba a un 32,66%**. Imagineu-vos ara amb l'aplicació de **la pèrdua de nou d'un 7% de massa salarial que ha acordat el Govern dels Millors al Consell de Govern del dia 26 de febrer**.

I ha alternatives a aquesta greu discriminació i perjudici contra els treballadors públics catalans? Sí.

Aquestes alternatives passen, inevitablement, per aplicar la tisora a les partides del Pressupost 2013 que no suposen ni una pèrdua de serveis cap a la ciutadania ni una pèrdua de massa salarial per als treballadors públics. Per exemple:

Capítol I dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, nòmines i personal.

Si apliquessin el **topall màxim de 5.000 euros al mes/ 70.000 euros a l' any** per els càrrecs directius, càrrecs polítics i eventuais i assessors de partit polític, l'**administració VIP** de la Generalitat tendrem un estalvi de:

17.859.525 d' euros

Que afecten a **2.213** llocs de treball, l'1% de la plantilla, de l'estricta subsector Generalitat de Catalunya, sense comptar la resta d'entitats públiques de les quals no se'n disposen dades.

Si apliquessin la reducció a la **partida pressupostària de despesa 150-151** d'incentius, rendiments i activitats extraordinàries de l'administració VIP, excloent els cossos bàsics de Bombers, Mossos d' Esquadra i personal sanitari tindrem un estalvi de:

5.014.013 d'euros

Si apliquessin una reducció a la **partida pressupostària de despesa 120**, de complement de jornada de dedicació exclusiva de 40 hores, tindrem un estalvi de:

1.800.000 d'euros

Si apliquessin una reducció d'un 15% a la plantilla d'**Alts Càrrecs amb nivell A 30** a cada departament de la Generalitat de Catalunya tindrem un estalvi de:

5.362.649 d'euros

Si apliquessin l'eliminació de la partida pressupostària de despeses 110 de personal eventual, assessors polítics sorgits de las formacions polítiques que conformen l'actual Govern dels Millors, i que són 202 llocs de treball tindrem un estalvi de:

17.071.021 d'euros

Si apliquessin l'ocupació de personal de carrera de funcionari, **partida pressupostària de despesa 100**, als 66 llocs de treball de Director General, tindrem un estalvi de:

4.097.756 d'euros

Si apliquessin una reducció de personal directiu d'entitats d'un 25% a la **partida pressupostària de despesa 130**, tindríem un estalvi de: **4.965.415 d'euros**

El total d'estalvi al Capítol 1 dels Pressupostos de la Generalitat seria de: **56.170.370 d'euros**

Però encara el Govern dels Millors tindria altres partides pressupostàries per reduir o suprimir sense afectar ni a la carta de serveis a la ciutadania ni als treballadors públics catalans, per exemple:

Capítols II i IV a les partides de despesa dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya:

Si suprimissin les despeses de la **partida pressupostària 226,0002** de despeses de protocol tindríem un estalvi de: **3.426.343 d'euros**

Si reduïssin en un 80% la **partida pressupostària 226,002** de despesa en campanyes institucionals, publicitat i difusió, tendríem un estalvi de: **27.336.334 d'euros**

Si reduïssin en un 50% la **partida pressupostària 226,003** de despesa en la realització i organització de reunions, conferències i cursos tindríem un estalvi de: **5.455.053 d'euros**

Si reduïssin en un 15% la **partida pressupostària 226,088** en despeses de funcionament de l'administració de la Generalitat obtindríem un estalvi de: **11.176.607 d'euros**

Si reduïssin en un 15% la **partida pressupostària 226,0089** de despeses diverses de l'administració de la Generalitat obtindríem un estalvi de: **8.097.984 d'euros**

Si limitessin un topall màxim del 5% del salari la **partida pressupostària 230,0001** de despesa en dietes i indemnitzacions dels alts càrrecs, càrrecs directius i assessors polítics diversos se n'obtidria un estalvi de: **2.968.996 d'euros**

Si reduïssin en un 15% la **partida pressupostària 470,0001** de transferències al sector privat i empreses privades, obtindríem un estalvi de:

23.841.443 d'euros

El total de les retallades als Capítols II i IV dels Pressupostos de la Generalitat de Catalunya suposaria un total de: **82.302.760 d'euros.**

Sumades les reduccions o supressions als Capítols I, II i IV donen un estalvi total de:

138.473.139 d'euros

El Govern dels Millors ni tan sols s'ha proposat una política d'ingressos realista i d'urgència que tingui per missió recaptar per pal·liar les retallades socials i l'afectació de la carta de serveis a la ciutadania, per exemple:

Impost a les entitats financeres: **335.000.000 d'euros**

Tributació a las grans fortunes, incrementant l'Impost de Patrimoni i Successions: **380.000.000 d'euros**

Lluita contra el frau fiscal tant de les elits econòmiques com de l'economia submergida: **150.000.000 d'euros**

Renegociació dels interessos del deute de la Generalitat que actualment es de 2.000 milions d'euros

Aquests increments sumarien un total de:

865.000.000 d'euros

Hi ha alternatives el que hi falta es voluntat i defensa del bé públic, dels drets ciutadans i dels treballadors públics.

baixes per IT

Baixes per IT. Quan el bon treball i la insistència donen fruits.

La Núria va ser operada de l'esquena el 16 d'octubre de 2012, és a dir, l'endemà de l'entrada en vigor del Reial Decret 20/2012 del govern estatal pel qual es regulava el complement que podien aplicar les administracions públiques a la prestació que la seguretat social paga en situacions de baixa per incapacitat temporal. Un mes després de la seva intervenció quirúrgica, la Núria va veure com la seva nòmina es veia sensiblement reduïda.

A l'altre extrem estava l'Andreu, un funcionari que va ser intervintut el dia 14 d'octubre de la mateixa patologia i el qual no va veure reduïdes les seves retribucions perquè va ser operat el dia abans de l'entrada en vigor del RDL.

Només dos dies separaven ambdues situacions!!!

Als que representem als treballadors i treballadores de la Generalitat des de la UGT, situacions com aquestes són les que ens han ajudat a no defallir en lluitar per corregir una situació d'injustícia manifesta i de greuge envers altres treballadors públics.

El Decret Llei 2/2012, de 25 de setembre, de la Generalitat de Catalunya recollia que només les baixes per incapacitat temporal derivades d'accidents de treball o malalties professionals, les que es produïen en situació d'embaràs o com a conseqüència de violència de gènere, podien complementar-se fins el 100% de les retribucions.

Aquest decret, clarament insuficient, va néixer després de l'acord de la Mesa general de negociació de l'Empleat Públic de la Generalitat de Catalunya (MEPAG) en el qual s'establien els topalls màxims que el decret estatal deixava complementar en qualsevol baixa per IT i els supòsits excepcionals, abans esmentats, de complementació fins els 100% de les retribucions. Fruit d'aquell acord naixia també un grup de treball per analitzar la viabilitat d'incorporar nous supòsits.

A partir d'aquell moment tota la maquinària de la UGT es va posar a treballar a ritme frenètic per tal de trobar l'argumentació necessària que permetés incorporar nous supòsits.

Aviat vam comprovar que teníem "l'honor" de ser l'única comunitat autònoma en la que els seus treballadors no tenien recollits els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica com a supòsits retribuïts al 100%, per no dir de les diferències que també vam trobar entre nosaltres i els treballadors i treballadores d'altres administracions públiques de Catalunya.

Vàrem participar activament en el grup tècnic de treball presentant propostes serioses i raonades, intentant en tot moment trobar punts d'acord però l'administració de la Generalitat va decidir paralitzar el grup de forma unilateral després de només dues reunions.

També vàrem elaborar un exhaustiu informe jurídic en el qual quedava justificada que la nostra posició davant els supòsits d'intervenció quirúrgica i hospitalització no era una reivindicació sindical sinó una veritable exigència legal. Això no era un element de negociació, era una vulneració dels nostres drets.

El passat dia 25 de febrer, a la darrera reunió de la MEPAG, la UGT va tornar a exigir a l'administració la incorporació d'aquests dos supòsits i el de la malaltia oncològica amb caràcter retroactiu, així com la continuació del grup de treball tècnic per a valorar la incorporació de més supòsits. També es va proposar que les baixes iniciades com una malaltia comuna no complementada fins el 100% puguin ser-ho quan acabin posteriorment en algun dels supòsits establerts.

Aquesta proposta va ser acceptada finalment després d'un intens i llarg debat amb l'administració.

L'acord assolit ha de quedar reflectit en un nou decret llei que en breu anirà al Parlament per ser debatut i aprovat.

Quan això succeeixi, treballadors com la Núria podran recuperar els diners que no van percebre durant les seves baixes.

Contents per la feina feta però conscients de que encara queden moltes malalties per incorporar en els supòsits de complementació fins el 100% de les retribucions, l'equip de la UGT segueix treballant intensament per a preparar la propera reunió del grup de treball.

Com sempre continuarem informant-vos de tot allò que vagi succeint al voltant d'aquest tema.

Totes les aportacions, comentaris i suggeriments que hem rebut de vosaltres en assemblees, en multitud de correus electrònics i trucades telefòniques ens encoratgen per continuar treballant en la mateixa línia. La línia d'un sindicat seriós, qualificat i responsable alhora que també reivindicatiu d'allò que considerem una clara agressió als drets dels empleats públics durant un procés de malaltia.

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

PER LA DIGNITAT DELS SERVEIS PÚBLICS

Una altra retallada, més i amb la impressió que no serà la última. El que estem patint no és un atac als drets dels treballadors públics, estem en un procés de degradació contínua dels serveis públics per part d'aquells que no creuen en ells. El procés per tots coneguts, ha estat brutal, més d'un 30% de pèrdua del poder adquisitiu, més hores de treball, acomiadament de personal laboral i interí. Sembla que som els culpables de la crisi.

En el nostre escenari de crisi econòmica, no falten aquells que veuen una oportunitat de negoci en els serveis públics. L'explosió de la bombolla immobiliària, els problemes del mercat financer, la falta d'inversió pública, han atret l'atenció en un nou pastís: la privatització dels serveis públics. Per això s'ha elaborat una estratègia. Al nostre país els serveis públics, sobre tot en l'àmbit sanitari, estan, o estaven molt ben valorats. Tot i l'allau d'informació interessada sobre les bondats de la gestió privada, els ciutadans no confien en la privatització d'aquells serveis essencials com la sanitat i les pensions. Ara bé, si els serveis públics es deterioren, si la qualitat és ínfima, llavors apareix l'oportunitat de negoci

L'administració pública ha de satisfer amb objectivitat els interessos generals (article 103 CE), mentre que les empreses privades no han de ser necessàriament objectives, i no busquen ni molt menys, l'interès general, sinó que el seu objectiu és l'obtenció del màxim benefici.

L'atac ara ja és manifest des de les organitzacions empresarials: cal acabar amb la permanència dels funcionaris, l'anomenat dret al càrrec. No pot ser que els treballadors públics estiguin blindats i no puguin ser acomiadats, ens diuen, "sobren treballadors", "cal aprimar l'administració".

Lluny de ser un privilegi, el dret al càrrec és una garantia per als ciutadans. Si les funcions públiques les exerceixen persones que poden ser acomiadades en qualsevol moment l'objectivitat de les seves actuacions disminuirà notablement. És cert que es pot analitzar la productivitat, la motivació i els

excessos d'uns pocs, però en aquests casos la normativa ja preveu un règim disciplinari que amb prou feines s'utilitza. Sense el dret al càrrec, en primer lloc, el funcionari estarà més interessat en agradar al seu cap de torn, el polític, que a servir de veritat al ciutadà. És clar que en totes les administracions hi ha una categoria de funcionaris "cantarines", aquells que dediquen gran part de la seva jornada a lloar les grandeses del seu superior jeràrquic ja sigui per la promesa d'alguna futura regal, ja sigui per simple afició, però bé és veritat que la majoria dels treballadors públics no es venen per un plat de lleties i actuen d'acord amb el que disposa l'ordenament jurídic. Si alguna cosa no es pot fer, no es fa, i si vulnera la normativa, no cal fer vestits a mida. La permanència dels treballadors públics suposa també una Són molts els casos de corrupció que es tallen perquè un funcionari diu que no, o perquè denuncia actuacions irregulars. D'altra banda, si jo sóc funcionari i sé que el meu lloc és temporal, és possible que intenti actuar amablement amb empreses del sector privat a les que algun dia podria estar trucant a la seva porta.

Als països anglosaxons, en els quals no existeix el concepte de funcionari permanent, es servien del principi *to the victor go the spoils*, el vencedor va el botí, és a dir el partit polític que governa obté com preuat tresor el repartiment de tots els llocs públics, pràctica anomenada *spoils system*. Aquest sistema es va utilitzar fins que van comprovar que algunes funcions públiques necessiten d'un elevat nivell de preparació, i per tant no es pot escollir qualsevol sinó al millor. Alguns diran, però si el sistema de l'espoli és el que tenim a casa nostra, bé malauradament de vegades ho sembla, però la nostra normativa de funció pública reserva determinats llocs als funcionaris, la designació política queda delimitada a Catalunya per consellers, alts càrrecs (secretaris generals i directors generals i assimilats) i el personal de confiança. És cert que tots aquests càrrecs sumen alguns centenars, curiosament cada govern entrant promet reduir el seu nombre però mai ho aconsegueixen, però si tinguéssim un sistema de *spoils system*, serien desenes de milers, amb una minva en la garantia dels ciutadans a ser tractats amb objectivitat, incomplint un dels principis més sagrats del servei públic, i amb un augment dels riscos d'actuacions irregulars o corruptes.

privatitzacions

Com podem deixar en mans privades aquelles tasques essencials de control, que incideixen en qüestions bàsiques dels ciutadans? Quines garanties ens podran oferir aquells que des del seu punt de vista, busquen l'obtenció del màxim benefici?

La classe política del nostre país durant molts anys ha desprestigiats els serveis públics. Alguns no de forma directa, ja que atemptaria contra la seva pròpia ideologia, però si indirecta, atacant als professionals, als treballadors públics. Així han fet circular els arguments següents: “el servei públic ineficient”, “els treballadors públics són poc productius”, “el sector privat resulta més barat i més eficaç en la gestió dels serveis”. Ara bé han estat simplement frases sense el fonament d'estudis objectius. En alguns casos ens diuen que resulten més econòmics, però, s'ha fet el seguiment de la qualitat dels serveis públics que han estat privatitzats? I del nivell de satisfacció dels ciutadans?

En altres països aquesta situació ja s'ha viscut en anys anteriors. **L'experiència privatitzadora que es va fer durant el Govern de Margaret Thatcher, ha estat analitzada amb un profund esperit autocrític pels governs britànics posteriors. Van comprovar com la qualitat d'a-**

quells serveis privatitzats en alguns casos ha quedat dinamitada, serveix la famosa “puntualitat britànica” dels trens a la Gran Bretanya. Més importants són els estudis sobre la sanitat pública amb conseqüències irreparables pels ciutadans com es desprèn del cas de l'Hospital de Stafford, on la deficient gestió del centre podria haver causat 1.200 defuncions.

En els EEUU, model del sistema, és conegut la incapacitat dels serveis sanitaris per prestar una atenció a tots els seus ciutadans, i com el Govern americà ha estat estudiant els sistemes europeus, entre ells l'espanyol.

Com pot ser que aquelles coses que hem demostrat que las hem sabut fer bé, siguin les primeres en ser desmantellades? Estem

posant en mans serveis essencials per la vida dels ciutadans d'aquells han demostrat una voracitat i una ambició desmesurada pels diners. Només cal veure com el nostre sistema financer ha estat sostingut per suposats experts públics i privats que exclamaven les bondats del propi sistema, aquells que asseguraven que la inversió en tocho era la millor dels possibles. Ara aquests experts són els que ens diuen que sobren funcionaris, que cal privatitzar els serveis, atacaran sense pietat i *els chicos de los recados*, els polítics, compliran cegament les seves ordres.

Hem de saber el que estem defensant. No es tracta només de retallades salarials, d'hores, permisos, etc... No són els nostres “privilegis”, el que està en joc són els drets dels ciutadans, els nostres clients i davant de qui realment hem de donar comptes.

relaxació

Com ens podem tranquil·litzar en cinc minuts?

Quan ens posem nerviosos, ens entra el neguit o ens sentim estressats podem fer una pràctica curta que ens ajudarà a recuperar la calma ràpidament :

- Seu a una cadira amb l'esquena recta i les cames sense creuar.

- Tanca els ulls i comença a respirar profundament i suau pel nas de manera que, quan agafes aire, expandeixes l'abdomen i la panxa va cap enfora. Quan treus l'aire, contraus l'abdomen i la panxa va cap a endins. Fes aquesta respiració durant 3 minuts mantenint els ulls tancats i sentint que, amb cada exhala-ció, deixes anar el problema o la situació que t'ha creat nerviosisme o estrès.
- Un cop et sentis més relaxat, obre els ulls i digues-te a tu mateix que, passi el que passi, res justifica que et posis nerviós o t'estressis i que, d'ara endavant, sempre mantindràs la calma en qualsevol situació de la vida.

Abans d'aixecar-te i tornar a les teves ocupacions pots repetir lentament i en veu alta 10 vegades: "Sempre em sento tranquil, centrat i relaxat". Si vols, pots afegir un pensament "límit" del tipus: "No val la pena posar-se nerviós per res, si igualment m'he de morir algun dia! Per què preocupar-me tant?"

Gemma Morales Puig
Professora de ioga i tècniques de relaxació

serveis

Descomptes a l'afiliat:

Des de l'Oficina de Serveis treballem per oferir-te un món d'avantatges i descomptes per ser afiliat a la UGT.

De fet, ja hem tancat acords amb viatges, dentistes, autoescoles, òptiques, oci, automòbils, electrodomèstics, teatres i continuem treballant per tu.

Entra a la següent adreça i gaudeix de tota l'oferta al teu abast:

<http://www.ugt.cat/descomptes>

"De lujo. En tiempos de crisis, esto es lo mejor que he visto. Útil y ahorrativo"
Álvaro

NOVETATS	GANGUES	REGALS	TOP VENDES	TOP CUPONS	TOP ONLINE
[Oferta] 50% dto. en Alhambra Curry House Barcelona Abans: 24€, Ara: 12€		ONLINE ★★★★☆	Millorem els preus dels viatges, Booking.com Fins a 3% (DTE. EXTRA al Compte Vip)	CUENTA VIP ★★★★★	
5% de dto. en permís de qualitat -5% (Desde 54€)		ONLINE ★★★★☆	10% dte. per a compres superiors a 12€ -10%	CUPÓN ★★★★★	
Creuer últim minut exclusiu col·lectius 200€ (preu especial) (Preu exclusiu Collectivos Vip)		TELEFONO ★★★★★	10% dte. a la teva botiga de moda C&A -10% (Dte. Inclòs en rebaixes)	CUPÓN ★★★★★	
Robot Roomba per només 295€ Abans: 419€, Ara: 299€ (Unitats limitades)		COMPRA DIRECTA ★★★★☆	Descomptes exclusius d'Apple Fins a 12% (Condicions exclusives)	ONLINE ★★★★☆	
Menú para 2 por sólo 19,90€ (PVP por persona) 19,9€ (preu especial)		CUPÓN ★★★★☆	Rebaixes a Decathlon fins al 30% de dte. Fins a 30% (+2% Dte. Extra al teu Compte Vip)	CUENTA VIP ★★★★☆	

UGT RESPON 932956251
Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
08001 Barcelona

JO VULL SORTIR D'AQUESTA!!!

Em fa molta pena veure el què veig, com hem permès que la situació hagi arribat fins on ha arribat, què hem perdut el seny?.

Hi ha dues coses que m'espanten molt, mireu es parla sovint de la prima de risc, del dèficit, etc., però el deute de l'Estat espanyol és gairebé d'un bilió (sí, amb "b") d'euros. Hòstia tu i això com es paga?, però si la majoria d'aquests calés els hem dilapidat en infraestructures ruïnoses que només donen despeses, com els aeroports sense avions, AVE's que no van en lloc, urbanitzacions buides i corrupteles generalitzades a tots els nivells, a ran d'això últim, amb la que està caient, el president treien pit surt dient que no li tremolarà la ma davant de la corrupció. I vet aquí a la primera pregunta directa d'un periodista quasi li clava un bolígraf a la pròpia Merkel i davant de les televisions de tot el món. Sembla una pel·lícula surrealista de sèrie B, però no, és la trista realitat, assumim -lo, estem ben fotuts!!, ens han robat (a part dels diners) el nostre futur i el dels nostres fills, i ens han deixa't sense capacitat de

reacció. I Ara què?, què fem?, volem de veritat fer alguna cosa?, jo vull sortir d'aquesta!!

Algú ha de tenir la solució. Del que estic convençut és que nosaltres i només nosaltres som els que hem de sortir d'aquesta, El poble sempre ha demostrat davant les penúries ser solidari amb els més necessitats, davant les dificultats saber reinventar-nos. Ja va dir-ho en Severo Ochoa quan li van atorgar el Nobel " si los españoles con un trozo de manguera y una palangana somos capaces de hacer algo, que haríamos con un laboratorio", per tant, es hora de creure en nosaltres mateixos i recuperar el què és nostre. Ja ho diu l'article 1.2 de la nostra obsoleta Constitució "La soberanía nacional reside en el pueblo español, del que emanan los poderes del Estado".

No cal donar-li més voltes, el país està enfonsat, doncs toca moure'ns, hem de fer nostres els carrers, si ens resignem estarem morts, com diuen "quien algo quiere, algo le cuesta" i nosaltres ja hem pagat massa. És la pressió social la que canviarà les coses, mireu les plataformes que s'han creat davant les diferents problemàtiques, comencen a donar resultats, minsos però evidents. Ningú

ha dit que la lluita seria fàcil i menys ràpida, hem de ser molts més, hem de ser un "mogollón", ajuntem-nos tots, o encara creieu que no us afecta?, anem a totes les mobilitzacions, donem suport a totes les iniciatives que sorgeixin (ja sigui per Internet, ILP, la que sigui). No hem de ser un gra al cul, hem de ser una morrena, que els hi faci mal de veritat, i si els d'aquí no ens volen escoltar, els de fora ho hauran de fer si volen recuperar els seus diners, i us asseguro que ja miren cap aquí amb preocupació.

Voldria donar el meu reconeixement al col·lectiu dels "iaioflautas" tot un exemple de lluita del que encara hem d'aprendre molt, i als pocs companys que continuen concentrant-se els divendres negres davant dels diferents departaments, que han aconseguit com a mínim que molta gent vegi els funcionaris de diferent manera i ara ens donen suport (fins i tot fent sonar les botzines dels cotxes), gràcies a tots ells.

Bé nois, a perdre la por i molta força, a per ells que son pocs i covards.

Quim
Funcionari de Justícia

PAGUES EXTRES 2013

Al conseller Mas-Colell no li surten els números. Igual que va fer el 2012, ara pretén fer quadrar el pressupost amb la partida fàcil: els salaris dels treballadors. A l'inici de l'any, el conseller d'Economia ja va anunciar que partiríem de la situació del 2012. O sigui, que una paga extra (mínim) ens la trauran. Però, aquest cop la situació és diferent.

En primer lloc, l'Estat no ha anunciat que vagi a tocar la paga extra del personal al servei de les administracions públiques. Recordem que, segons l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, la regulació de les pagues extres és un precepte bàsic que la Generalitat no pot tocar. Per tant, veurem quin mecanisme s'inventen per a retallar la paga extra de juny i no dubteu que l'atacarem, no només sindicalment, sinó també judicialment.

En segon lloc, la paga extra de juny l'estem meritant des del dia 1 de desembre de manera que, independentment de quan es pagui, forma part de les nostres retribucions anuals. Retallar les retribucions, quan nosaltres ja portem uns mesos treballant, a més de vulnerar el mínim de seguretat i confiança legítima que cal exigir a un govern, suposa una autèntica estafa, un robatori a mà armada.

En tercer lloc, el Govern de la Generalitat no té cap pudor ni

cap vergonya a confessar que les nòmines dels treballadors les paga l'Estat. Recordeu que el Govern va penjar a l'ATRI, el passat més de novembre, que: "El pagament de les nòmines s'ordenarà el 27 de desembre de 2012, tan bon punt arribi la bestreta mensual que transfereix el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques." Potser volen insinuar que el nostre sou depèn del Fons de Liquidat Autònom (FLA). Però aquest instrument financer va ser creat a mitjans de l'any passat per l'Estat per tal que les Comunitats Autònomes poguessin atendre els venciments del seu deute i no pas les nòmines!

Per tant, que no ens expliquin res de transferències de l'Estat per justificar retards en el pagament de despeses corrents entre les que estan les nostres nòmines. El govern de la Generalitat és l'únic responsable de pagar-les. Nosaltres som treballadors de la Generalitat i qui ens paga és la Generalitat a través del Capítol I de despesa del seu pressupost i, si no és així, volem negociar directament amb qui mana: amb Cristóbal Montoro.

Unió General de Treballadors de Catalunya
 Rambla del Raval, 29-35 | 08001 Barcelona
 Rambla de Santa Mònica, 10 | 08002 Barcelona
 Tel. 93 295 61 00 | Fax 93 304 68 35
 a/e: ugt@catalunya.ugt.org www.ugt.cat

Full d'afiliació

A
B
M

Persona	
Organisme	

Dades personals (els apartats ombrejats han de ser emplenats pel sindicat)

Document	☐ NIF ☐ Passaport ☐ NIE	Núm. document								Sexe	☐ Home ☐ Dona
Cognoms			Noms								
Data naixement										País	
										Província	
Domicili								Esc.		Pis	
Província			Municipi				Codi postal				
Desitges rebre correu postal?	☐ Sí ☐ No	Adreça electrònica				Desitges rebre correu electrònic?		☐ Sí ☐ No			
Telèfon			Mòbil			Fax					
Ref. Federació											

Dades empresa

Seguretat Social			Centre			CIF					
Empresa			Activitat								
Domicili								Esc.		Pis	
Província			Municipi				Codi postal				
Telèfon			Fax			Adreça electrònica					
Sector empresa			Ets delegat/da sindical?	☐ Sí ☐ No	Hi ha representació sindical?		☐ Sí ☐ No				

Dades sindicals (els apartats en gris han de ser emplenats pel sindicat)

Alta empresa						Federació			Comarca		
Alta UGT						Professió			Sector afiliat		
Situació laboral	☐ Assalariat ☐ Autònom ☐ Jubilat o pensionista ☐ Funcionari ☐ Eventual						☐ Aturat __ amb prestacions __ sense prestacions				

Domiciliació bancària per al pagament de la quota sindical

Pagament	☐ Trimestral ☐ Semestral ☐ Anual ☐ Descompte en nòmina	Entitat	Agència	DC	Num. compte						
Banc/Caixa											

Mútua de Previsió Social – MPS-UGT de Catalunya

La Mútua de Previsió Social de la UGT de Catalunya és una entitat constituïda a l'empara de la Llei 28/1991 de 13 desembre amb la finalitat inicial de contribuir a sufragar els descomptes salarials que puguin patir els socis per participar en vagues convocades per la UGT. Per cobrar la prestació s'ha de tenir una antiguitat com a soci de dos anys i complir els requisits establerts en el reglament de la prestació. La quota és de 10,10 euros anuals (2010), s'actualitza amb l'IPC i es paga mitjançant domiciliació bancària.

Emplena si és diferent a la informació bancària proporcionada per al pagament de la quota sindical.

Entitat	Agència	DC	Num. compte

Accepto ser soci MPS

Per ser soci mutualista és condició indispensable estar afiliat a la UGT de Catalunya i al corrent de pagament.

Clàusula de protecció de dades d'afiliació

Les seves dades de caràcter personal seran incorporades a un fitxer responsabilitat d'UNIO GENERAL DE TREBALLADORS DE CATALUNYA (UGT CATALUNYA), inscrit a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, d'acord amb la Llei Orgànica 15/99 de Protecció de Dades de Caràcter Personal i el seu Reglament, amb la finalitat de gestionar l'acció sindical i remetre-li informació sobre els serveis i activitats que realitza UGT CATALUNYA.

Les seves dades seran proporcionades a organitzacions o persones directament relacionades amb UGT CATALUNYA com AMIC, AVALOT, IDFO, CTAC, sindicalistes Solidaris, Confederacions o les respectives Federacions, o depenent de la seva edat, nacionalitat o sector al que pertanyi, o si escou, a la Mútua de Previsió Social d'UGT

CATALUNYA, si porta per aquesta, o ICPA Creació d'Assegurances, S.A.

Vostè podrà exercir els seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició dirigint-se a UGT CATALUNYA, adreçant-se a la Central de Dades, al seu domicili situat a Rambla del Raval, 29-35, 08001 Barcelona. Haurà d'indicar en la seva sol·licitud que dret pretén exercitar, el seu domicili a efectes de notificació, data i signatura, i haurà d'adjuntar còpia del seu DNI.

En cas que es donés de baixa com afiliat, autoritza que se li remeti informació sobre els serveis i activitats que realitza UGT CATALUNYA. SI NO

Data:

Signatura:

UGT Descompte en nòmina Quota UGT

Data

Senyor/a,

Fins a nova ordre descompteu de la meua nòmina la quota sindical i aboneu-la a la Unió General de Treballadors de Catalunya.

Atentament,

Signatura

Titular de la nòmina

NIF/DNI

UGT RESPON 932956251
 Rambla del Raval 29-35, 3ª planta
 08001 Barcelona

